

Det er jo helt åbenlyst, at det allerstørste problem netop er, at tiden og kapaciteten er blevet en knap ressource, og de to størrelser gør, at jeg er bange for, at vi ved år 2000-skiftet står med en række uløste problemer. Det er klart, at vi skal have sat mere fokus på problemerne, og noget tidligere skulle vi selvfølgelig også have sat denne fokus, så de samme folk kunne have udrettet mere.

Overordnet set er det ikke helt gået op for mig, hvad Forskningsministeriet egentlig laver, ud over at man langt om længe fik uldiceret håndteringen til Dansk Dataforening. De gør det så godt nok, det skete bare for sent. Men hvilken rolle spiller man i selve ministeriet?

Jeg synes ikke, man kan kalde dem, der har rejst denne forespørgsel, og os, der forholder os lidt kritiske, bagkloge, som ministeren gjorde i sin besvarelse. Vi stiller jo en række spørgsmål, fordi vi har behov for faktuel viden. Jeg synes ikke, vi får det. Da vi sidst havde forespørgslen, blev konklusionen, at der skulle sendes en rapport over, jeg tror, det var hvert halve år, og jeg har ikke set andet end én statusrapport.

Forespørgslen her er også rejst af et oppositionsparti, ikke af regeringen selv, og jeg synes, det havde været klædeligt, hvis regeringen selv havde sat dette problem på dagsordenen.

Christine Antorini (SF):

I modsætning til fru Henriette Kjær er vi i SF faktisk en anelse forbavset over, at Fremskridtspartiet finder det nødvendigt med en forespørgselsdebat om år 2000-problemet, og det er bestemt ikke, fordi vi ikke mener, at emnet er vigtigt. Vi synes, det er et utrolig vigtigt emne, men vi har lidt svært ved at se, hvorfor vi skal have en forespørgselsdebat her i salen, når Folketinget rent faktisk får redegørelser fra regeringen med status på løsningen af år 2000-problemet.

Man kan selvfølgelig sagtens vælge, som fru Henriette Kjær gør det, at stille en række kritiske spørgsmål. Det kan jeg også godt gøre i forhold til, hvad det kommer til at betyde for min hverdag, og hvad det kommer til at betyde for samfundet, for det er utrolig svært at vurdere, hvor man finder de chips, der er syge, og hvor der er nogle, der fungerer.

Derfor må opgaven for os som folketingspolitikere også være ikke bare at stille alle mulige kritiske spørgsmål om, hvorfor der ikke sker noget dér og dér og dér, men at vurdere, om den overordnede indsats er god nok, om man

systematisk er gået ind i forhold til de vigtige områder, og frem for alt om der er blevet lavet handlingsplaner.

Her har vi som sagt sidst fået en skriftlig redegørelse fra regeringen den 9. september 1998 om de forskellige initiativer, der er taget, og i sidste uge deltog forkvinden for År 2000 Forum i Forskningsudvalgets møde og gav en meget grundig gennemgang af de initiativer, der er blevet taget, og hvilken status der var på en række centrale områder. Her kunne jeg så i øvrigt notere, at i hvert fald Fremskridtspartiets medlem af udvalget ikke var til stede, men lad det så være i denne sammenhæng.

Vi synes i SF, at det er vigtigt at tage hånd om år 2000-problemet på en afbalanceret måde. På den ene side er det et alvorligt problem, der skal arbejdes grundigt med både inden for den offentlige og den private sektor, og for dem, der endnu ikke er kommet i gang med at tjekke alle deres digitale systemer igennem, er det vitterlig også sidste chance for at komme i gang.

Omvendt synes vi heller ikke, det er meningsfuldt at blæse år 2000-problemet op i medierne som en kæmpe stor faretruende katastrofe. Det er med til at skabe en panikstemning, uden at det overhovedet er nødvendigt. Det handler om at finde en balance, og heldigvis er situationen også sådan, at langt de fleste chips jo ikke kommer til at give år 2000-problemer.

Derfor består opgaven i at lave en systematisk gennemgang af alle sektorer, som det er også er blevet gjort under År 2000 Forums ledelse. Det betyder en analyse og en handlingsplan for de store samfundskritiske systemer i sundheds-, trafik- og forsyningssektoren og ikke mindst at involvere den kommunale og amtskommunale sektor, hvor jeg er enig med hr. Kim Behnke i, at det halter.

Det er selvfølgelig også utrolig betænkeligt, at de ikke sætter ressourcer af, for det kommer til at koste penge, både hvis de skal gå ind og lave afdækning og også de steder, hvor de skal løse nogle af disse problemer. Her er der helt oplagt et indsatsområde i forhold til amter og kommuner.

Det andet indsatsområde er en effektiv informationsvirksomhed i forhold til private virksomheder, hvor det viser sig, at de store virksomheder er godt med, men hvor det halter gevaldigt i forhold til små virksomheder. Her er en række endnu ikke begyndt at tjekke deres produkter og systemer igennem, og her mener jeg, at deres organisationer har den helt store